

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Petr Pustina

Název práce: Po stopách reálného

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tomáš Dvořák, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	E
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	F
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	D
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	C
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	F
Celkové hodnocení diplomové práce.....	D

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Bakalářská práce Petra Pustiny je věnována úvahám Jeana Baudrillarda a Viléma Flussera o fotografii; současně se snaží na jejich základě formulovat obecnější stanovisko ke vztahu technických obrazů a skutečnosti i povaze současné společnosti.

Autor člení text do dvou hlavních oddílů, věnovaných vždy jednomu z myslitelů. Čerpá z několika málo primárních i sekundárních zdrojů, text je shrnujícím popisem, primárně parafrází myšlenek Baudrillarda a Flussera o fotografii a médiích. Autor představuje jejich teze vcelku adekvátně a přehledně – otázkou je, proč a nač? Jaký má dnes smysl zabývat se notoricky známými a již mnohokrát pojednanými texty ze 70. a 80. let minulého století? Práce není ani studií z intelektuálních dějin, jež by nějak nově kontextualizovala či alespoň konfrontovala myšlení obou postav, není ani jejich aktualizací či rozvedením. Autor neinterpretuje, nekritizuje, neargumentuje – dokonce ani nekomentuje, jen přepisuje jednotlivé teze a řadí je prostě za sebe. Zmíní-li na pár místech jiného autora či filosofickou tradici, pak vesměs zkratkovitým a zkreslujícím způsobem. Odhodlá-li se k obecnějšímu závěru, pak má podobu

plytkého, banálního konstatování: „obrazy, které jsme ochotni považovat za realistické a objektivní zobrazení světa, jsou jen pouhými abstrakcemi vědeckého diskursu“ (s. 30 aj.).

Autor je, zdá se mi, okouzlen zjištěním, že věci nejsou vždy tím, čím se jeví. Údiv nad nesamozřejmostí světa je sice základním předpokladem kritického myšlení, pokročit od prvního k druhému se však autorovi nepodařilo. Namísto toho si konstruuje svého oponenta – naivního realistu, jaký zcela jistě nikdy neexistoval a jehož má potřebu poučovat o jeho údajném omylu. Práce tak v posledku zcela selhává na rovině politiky: jakoby éra „člověka“ končila s modernizací (viz s. 8 aj.).

Přestože autor není schopen práce Baudrillarda a Flussera vnímat v jejich historickém kontextu ani s nimi nějak produktivně naložit, reprodukuje jejich myšlenky vcelku věrně a celistvě; práce jinak splňuje veškeré formální požadavky a doporučuji ji proto k obhajobě s hodnocením D.

Doplňující otázka k obhajobě: Baudrillard rozlišuje simulakra tří řádů – do jakého náleží fotografie a proč?

Datum:12/08/2017.....

Podpis: